

ECLI	ECLI:NL:RVS:2003:162
Datum uitspraak	6 juni 2003
Inhoudsindicatie	Bij besluit(en) van 18 juni 2002 heeft verzoeker sub 1 (hierna: het college) de vennootschap onder firma Het Knooppunt, onder verlening van vrijstelling als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna: WRO) en met toepassing van artikel 51, derde lid, van de Woningwet bouwvergunning verleend voor het oprichten van 23 woningen, een supermarkt en winkelpanden op een perceel aan [locaties] te [plaats].

Volledige tekst

200303078/2.

Datum uitspraak: 6 juni 2003

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op verzoeken om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) hangende de hoger beroepen van:

1. het college van burgemeester en wethouders van Middelharnis,
2. de vennootschap onder firma Het Knooppunt, alsmede haar vennoten [vennoot] en Knooppunt Holland-Zeeland B.V.,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te Rotterdam van 18 april 2003 in het geding tussen:

[verzoeker rechtbank], wonend te [woonplaats]

en

verzoeker sub 1.

1. Procesverloop

Bij besluit(en) van 18 juni 2002 heeft verzoeker sub 1 (hierna: het college) de vennootschap onder firma Het Knooppunt, onder verlening van vrijstelling als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna: WRO) en met toepassing van artikel 51, derde lid, van de Woningwet bouwvergunning verleend voor het oprichten van 23 woningen, een supermarkt en winkelpanden op een perceel aan [locaties] te [plaats].

Bij besluit van 1 april 2003 heeft het college het daartegen gemaakte bezwaar, onder terugname van de in de vrijstellingsbeschikking opgenomen verwijzing naar artikel 51, derde lid, van de Woningwet, ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 18 april 2003, verzonden op 25 april 2003, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank te Rotterdam (hierna: de voorzieningenrechter) het daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, de bestreden beslissing op bezwaar vernietigd, bepaald dat het college met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing op bezwaar dient te nemen en het verzoek om voorlopige voorziening in die zin toegewezen dat het primaire besluit van 18 juni 2002 wordt geschorst tot en met zes weken na de bekendmaking van de nieuwe beslissing op bezwaar. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben het college bij brief van 13 mei 2003, bij de Raad van State ingekomen op 14 mei 2003, en verzoekers sub 2 bij brief van 14 mei 2003, bij de Raad van State ingekomen per faxbericht die dag, hoger beroep ingesteld. Tevens hebben zij de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Deze brieven zijn aangehecht.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 mei 2003, waar het college, vertegenwoordigd door mr. A.P. Cornelissen, advocaat te Middelharnis, en verzoekers sub 2, vertegenwoordigd door [gemachtigden], bijgestaan door mr. G.J.M. Cartigny, advocaat te Rotterdam, zijn verschenen. Voorts is ter zitting verschenen [verzoeker rechtbank].

2. Overwegingen

2.1. De verzoeken strekken tot opheffing van de door de voorzieningenrechter bij uitspraak van 18 april 2003 getroffen voorlopige voorziening, waarbij het primaire besluit van 18 juni 2002 is geschorst.

2.2. Ingevolge artikel 51, eerste lid, van de Woningwet houden burgemeester en wethouders de beslissing omtrent een aanvraag om bouwvergunning, in afwijking van artikel 46, eerste lid, aan, indien er geen grond is om de vergunning te weigeren en de aanvraag een bouwwerk betreft, behorend tot een beschermd stads- of dorpsgezicht in de zin van de Monumentenwet 1988, waarvoor nog geen ter bescherming daarvan strekkend bestemmingsplan geldt.

Ingevolge het derde lid van dat artikel kunnen burgemeester en wethouders in afwijking daarvan, onverminderd artikel 50, vierde en vijfde lid, de bouwvergunning verlenen, indien het bouwplan niet in strijd is met het in voorbereiding zijnde, ter bescherming van het beschermde stads- of dorpsgezicht strekkende bestemmingsplan en vooraf van gedeputeerde staten de verklaring is ontvangen dat zij tegen het verlenen van de vergunning geen bezwaar hebben.

2.3. Het bouwplan is voorzien op gronden waar het – op 3 maart 1994 vastgestelde – bestemmingsplan “Westplaat” van kracht is. De gronden zijn gelegen in een gebied waarvoor sinds 18 mei 2000 een aanwijzing als beschermd stadsgezicht als bedoeld in de Monumentenwet 1988 geldt.

2.4. Verzoekers kunnen zich niet verenigen met het oordeel van de voorzieningenrechter dat in het onderhavige geval een aanhoudingsplicht ingevolge artikel 51, eerste lid, van de Woningwet gold. Zij voeren daartoe aan dat, vanwege de strijdigheid van het bouwplan met het geldende bestemmingsplan “Westplaat”, er wél een grond was om de bouwvergunning te weigeren, zodat uit de tekst van artikel 51, eerste lid, van de Woningwet volgt dat geen aanhoudingsplicht bestond. Volgens verzoekers kon de bouwvergunning, na het verlenen van

vrijstelling als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, worden verleend.

2.5. Voorshands bestaat geen grond voor het oordeel dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het college, door ten behoeve van het onderhavige bouwplan vrijstelling te verlenen, de strijd met het bestemmingsplan heeft opgeheven. Nu niet in geschil is - en naar voorlopig oordeel van de Voorzitter ook juist is - de overweging van de voorzieningenrechter dat het bestemmingsplan "Westplaat" geen ter bescherming van het beschermd stadsgezicht strekkend bestemmingsplan is, diende het college het verzoek om bouwvergunning op de voet van artikel 51, eerste lid, van de Woningwet aan te houden. Voorts heeft de voorzieningenrechter naar voorlopig oordeel terecht overwogen dat, nu er (ten tijde van de beslissing op bezwaar) nog geen ontwerp-bestemmingsplan met het specifieke doel het stadsgezicht te beschermen was vastgesteld, de aanhoudingsplicht niet met toepassing van artikel 51, derde lid, van de Woningwet kon worden doorbroken. Dat bij de vaststelling van het geldende bestemmingsplan reeds rekening is gehouden met het beschermde stadsgezicht, dat de Directeur van de Rijksdienst voor de Monumentenzorg bij brief van 31 juli 2001 heeft verklaard geen bezwaar te hebben tegen het betrokken bouwplan, alsmede hetgeen verzoekers overigens hebben aangevoerd is, gelet op het strikte karakter van de in voormelde bepaling neergelegde beschermingsregeling, onvoldoende om de aanhoudingsplicht te doorbreken.

2.6. Gezien het vorenstaande is niet aannemelijk dat de aangevallen uitspraak in de bodemprocedure niet in stand zal blijven en bestaat geen aanleiding voor het treffen van de gevraagde voorziening.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

wijst de verzoeken af.

Aldus vastgesteld door mr. E.M.H. Hirsch Ballin, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. I.A. Molenaar, ambtenaar van Staat.

w.g. Hirsch Ballin w.g. Molenaar

Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2003

369.